

176
P

BONA VERBA

Nuptiali Festivitati

Præstantissimi quâ Virtute quâ Eruditione

Juvenis-Viri

Dn. GEORGII HELFRICH,

Serenis. Electori Saxonix à Rationum

Secretis:

Cum

Virgine Pietatis & Pudicitix laude

maximè conspicua

MAGDALENA SIBYLLA,

Viri Præstantissimi atq; Spectatissimi

Dn. AUGUSTINI LICHTVVERI,

Serenissimo Electori Saxonix à Rationum Secretis,

dum in vivis erat, laudatissimi,

FILIA.

DRESDÆ, 1. Decembr. 1646. solemniter celebratæ

dicata.

Impressa Characterè Bergeniano.

1018372

1018372

In diem Nuptialem.

LONGINI nox longa die. Hoc cur fœdera
jungis?
Ne nox longa puto, sit Tibi, néve dies.
Imo nec desint Tibi longò tempore noctes
Nec desint longò tempore, Sponse, dies!

Lips. fundebat

ANDREAS CORVINUS J. U. Lic.
Orat. & Ling. Lati Prof. Fac. Philos.
p. t. VIII. Decanus.

O*Rphana LICHTVVERI, casumq; minantia tecta
HELFRICHII pietas Divite fulcit ope.
Mercem virtutis confert LICHTVVERIA Virgo,
Et formæ allucet lumina pulchra sua.
Obene succedat Sponsis ita, fabrica, junctis!
Fulcris atq; novis stet solidata domus!*

MAGDA-

MAGDALIS officium faciat de nocte SIBYLLA

Consulta; inq, die hîc HELFRICHIUS vigilet.

Nec tantum adificet; sed & esto GEORGIUS acer;

Præbebit fundum Sponsa novella bonum.

Haut magnus damni metus est, dormitur in aurem,

Integra cum domus est, cum benè cultus ager.

Quod nequeunt homines plenum deducere in actum,

Deducat summi cura paterna DEI.

Philippus Muller Med. Lic. Profess.

Math & Senior Fac. Philosoph. in
Acad Lips.

Rectorum soboles, HELFRICHI, clare Parentum,
Sanguinis antiqui flamma relicta super,

Inter sinceros non ultima portio amicos,

Flos Themidos, toto corde recepte mihi,

Dum commune mihi fatum Te junxit, ab axe

Vota tuis tædis quæ fero vota meis:

O promissorum memor, Optime Maxime Jova,

Illustra vultum par super hocce tuum.

Rectorum benedicetur generatio, dixti:

Cælo stat verbum firmitus omne tuum.

Deplue largifluâ thalamum quæcunq; beatum.

Efficiunt super hæc corcula bina manu.

Dre.

Optima, quam credo, Tibi diluxisse, dierum,
 Quâ datur in thalamum Sponsa venusta, venit.
 Hanc igitur lapide ut signes, HELFRICHE, nitenti,
 Non est credo Tibi, quo monearis, opus.
 Verùm, si me audis, niveo Tibi cura lapillo
 Sit noctem potius, quàm numerare diem.
 Nox cretam poscit, per se tenebrosa; dies est
 Candida * fastorum jam satis indicio.
 Sic igitur scrupo venientia tempora condas
 Albo, sic noctes sint quoq, candidule.

* Primus enim Decembris Candida
 facer esse solet in Fastis.

Heinricus Volschmar.

xgovod'isixα

I.

Ad Dn. Sponsum.

Pareat affIDVè, VoVeO, parIatqVè qVotannIs,
 Nestorlos annos VIVat aMICa t Va.

II.

Ad Neogamos.

Quot VehIt hybLa faVos; CLarIs qVot sIDeras
 CæLIs

LVCent: tot VobIs gaVDla Vera preCor.

Lipsie gratul.

CHRISTIANUS Horlemanus
 Collega Terr. ad D. Thomæ.

Prax